

Miljøstyrelsens foranledning. Udtalelsen bliver hermed obligatorisk, og som en konsekvens heraf udgår virksomhedernes adgang til at stille spørgsmål til de eksterne eksperter, ligesom heller ikke Miljøstyrelsen kan stille spørgsmål til eksperterne. Virksomheden har fortsat adgang til at udtale sig om Miljøstyrelsens grundvurdering af bekæmpelsesmidlet, og udtalelsen indgår i et tillæg til grundvurderingen, som Miljøstyrelsen udarbejder. Tidsfristen for eksperternes arbejde udvides til tre måneder. Med forslaget sker der således den nødvendige præcisering af de procedurer, som blev skitseret i lov nr. 438 af 1. juni 1994 om forbud mod visse bekæmpelsesmidler.

Ifølge forslaget skal der fortsat udarbejdes et notat om de erhvervsøkonomiske konsekvenser for brugerne af et forbud mod midlet. Notatet sendes til høring hos virksomheden, der markedsfører midlet, og hos relevante interesseorganisationer, herunder brugerorganisationer.

Ifølge forslaget skal alle sager om forbud mod bekæmpelsesmidler fortsat forelægges for Bekæmpelsesmiddelrådet til udtalelse, ligesom Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg orienteres.

Det fremgår endvidere af forslaget, at Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg årligt vil blive orienteret om grundlaget for Miljøstyrelsens vurdering af bekæmpelsesmidlers sundheds- og miljøskadelige egenskaber.

Ud over regler for forbudsproceduren for bekæmpelsesmidler indeholder forslaget en præcisering af lovens regel om tilbagekaldelse af godkendte midler. Forslaget præciserer, at forbudsproceduren også anvendes på godkendte midler, når der kommer ny viden om midlernes sundheds- eller miljøskadelige egenskaber.

Idet der i øvrigt henvises til lovforslaget med bemærkninger, skal jeg anbefale, at forslaget får Folketingets velvillige og hurtige behandling.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af momsloven og toldloven. (Ændringer som følge af 2. forenklingdirektiv m.v.). (Lovforslag nr. L 52).

Med lovforslaget foreslås ændringer som følge af det 2. momsforenklingdirektiv.

Forslaget indeholder ændringer i momsloven, som er forholdsvis tekniske, men som rent kon-

kret vil indebære forenklinger for momsregistrerede virksomheder, især for virksomheder, der handler med andre EU-lande.

De nye regler indebærer bl.a., at virksomhederne undgår at lade sig momsregistrere i et EU-land i visse særlige tilfælde. Herved undgås udgifter til administration og eventuelt til en fiskalrepræsentant i det pågældende EU-land i tilfælde, hvor virksomheden i øvrigt kun har sporadisk tilknytning til det pågældende land. Muligheden for at undgå at skulle lade sig momsregistrere i et andet EU-land er også baggrunden for nye regler om særlige momsoplag for råvarer, der bl.a. handles på varebørser i ét fællesskabsland, medens varen fysisk befinder sig i et andet.

Det foreslås endvidere at forhøje enkelte beløbsgrænser i loven. Grænsen for regulering af købsmoms for investeringsgoder foreslås således forhøjet fra 50.000 kr. til 75.000 kr. Dette vil også indebære en forenkling til gavn for virksomhederne.

Endelig foreslås det at modificere reglerne for brugte varer på et enkelt punkt.

Herudover foreslås der på afgifts- og toldsiden visse ændringer i reglerne om toldoplag. Fremover vil der således være en generel mulighed for oplæggelse af tredjelandsvarer moms- og punktafgiftsfrit hos varemottageren, hvis der er et økonomisk behov herfor. Der foreslås også i toldloven indført en klar adgang til at oprette offentlige toldoplag i Københavnsområdet.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det til Tingets velvillige behandling.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsaftale mellem Den Socialistiske Republik Vietnams regering og Kongeriget Danmarks regering. (Lovforslag nr. L 53).

Forslag til Lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Kongeriget Danmarks regering og Republikken Filippinernes regering. (Lovforslag nr. L 54).

Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Kongeriget Dan-

marks regering og Den Sydafrikanske Republiks regering.
(Lovforslag nr. L 55).

I slutningen af 1994 vedtog Folketinget et forslag fra regeringen om at ophæve den lov, som hidtil havde været gældende, hvorefter regeringen under forbehold af gensidighed kunne indgå dobbeltbeskatningsoverenskomster med fremmede stater.

Formålet med at ophæve den gamle bemyndigelseslov var at sikre Folketingets kontrol med indgåelsen af disse vigtige overenskomster. Herefter skal Danmarks tiltrædelse af en dobbeltbeskatningsoverenskomst godkendes af Folketinget ved lov.

De tre første nye »hele« dobbeltbeskatningsoverenskomster forelægges hermed Folketinget til godkendelse.

Danmark har ikke tidligere haft dobbeltbeskatningsoverenskomster med Sydafrika og Vietnam. Efter det politiske systemskifte i Sydafrika og den økonomiske liberalisering i Vietnam er disse lande i stigende grad blevet interessante for dansk erhvervsliv. Overenskomsten med Filippinerne afløser derimod en overenskomst fra 1966, der nu er forældet.

Generelt giver dobbeltbeskatningsoverenskomster virksomheder og personer bedre erhvervsmæssige vilkår i forbindelse med etablering, investering og arbejde i udlandet, end hvis sådanne overenskomster ikke foreligger. En dobbeltbeskatningsoverenskomst opstiller bl.a. nogle rammer for, hvordan en investering kan beskattes i den udenlandske stat, og indgåelse af en overenskomst indebærer således en langt højere grad af skattemæssig sikkerhed og forudsigelighed for investorer. Dertil kommer, at en dobbeltbeskatningsoverenskomst i visse tilfælde direkte kan medføre skattebesparelser for danske virksomheder.

Det er dog samtidig nødvendigt at sikre, at Danmarks dobbeltbeskatningsoverenskomster udformes på en sådan måde, at misbrug af overenskomsterne undgås.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til de tre lovforslag, skal jeg hermed anbefale forslagene til velvillig behandling i Tinget.

Forskningsministeren (Frank Jensen):

Jeg tillader mig herved for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om sektorforskningsinstitutioner.
(Lovforslag nr. L 56).

I 1987 afgav Folketingets Forskningsudvalg en beretning til Folketinget om sektorforskningen. Et bredt flertal tilsluttede sig deri den redegørelse, som undervisningsministeren afgav den 31. marts 1987. Udvalget anbefalede samtidig regeringen at opstille en række fælles mindstekrav til sektorforskningen. Det er blandt andet lovforslagets hensigt at opfylde ønskerne i denne beretning.

Forskningsministeren har ved kongelig resolution den 27. september 1994 fået tillagt ansvaret for samordningen af sektorforskningen. Lovforslaget er et skridt i retning af at løfte dette ansvar.

Hensigten med lovforslaget er via en række mindstekrav at styrke sektorforskningens kvalitet samt at forøge institutionernes uafhængighed og forbedre forskningsmiljøet for forskerne.

Lovforslaget er et udkast til en rammelov for alle sektorforskningsinstitutioner, men ikke alle de institutioner, som for øjeblikket betragtes som sektorforskningsinstitutioner, vil kunne omfattes med det samme. Forskningsministeren afgør efter en drøftelse med de enkelte ressortministre, hvilke institutioner der skal være omfattet, og hvilke der af forskellige årsager ikke skal omfattes straks. På baggrund af de drøftelser, som har været ført, antages det, at de institutioner, som er nævnt i bilag 1, vil blive omfattet ved den bekendtgørelse, som forskningsministeren udsteder med hjemmel i lovens § 1, stk. 2. Nogle institutioner har myndighedsopgaver, som bevirker, at de vil blive undtaget fra lovens bestemmelser om ledelsesform.

En sektorforskningsinstitution skal ifølge lovforslaget ledes af en uafhængig, forskningskyndig bestyrelse og en ansvarlig direktion. Bestyrelsen udpeges af den minister, under hvis område institutionen hører. Bestyrelsens flertal skal bestå af forskningskyndige medlemmer, som skal udpeges af ressortministeren, men efter indstilling fra forskningsministeren. Forskningsministeren vil ifølge forslaget indhente en faglig udtalelse fra de statslige forskningsråd, før indstillingen foretages.

Derudover bemyndiges forskningsministeren til at udstede generelle regler for institutionernes vedtægter, regler for uafhængige evalueringer af institutionerne og regler for ansættelsesprocedurer og fagkyndig bedømmelse ved ansættelse af videnskabelige medarbejdere.